

Reformačné listy 20/2017

Sekcia H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, Evanjelická jednota, o. z.

OBSAH LISTOV:

- ÚVODNÍK
- AKTUÁLNE DIANIE
- MODLITEBNÁ REŤAZ
- REFORMAČNÉ OKIENKO
- ŽIJEME INÉ LETÁ
- STANOVISKO CIRKEVNÉHO ZBORU MODRA
- VÝZVA K REŠTRUKTURALIZÁCI, NAPÍSAI STE ...
- Z VAŠICH MAILOV, PODNETOV, KONTAKTY

**K TEBE VOLÁM, LEBO MA VYPOČUJEŠ, BOŽE;
Ó NAKLOŇ KU MNE SVOJE UCHO, POČUJ MOJU
REČ! PREDIVNE DOKÁŽ SVOJU MILOŠŤ,
ZÁCHRANCA TÝCH, ČO SA PRED PROTIVNÍKMI
UTIEKAJÚ POD TVOJU PRAVICU. CHRÁŇ MA
AKO ZRENICU OKA! UKRY MA V TÔNI SVOJICH
KRÍDEL PRED BEZBOŽNÍKMI, ČO PÁŠU NA MNE
NÁSILIE, PRED MOJIMI NEPRIATELMI, ČO MA
DYCHTIVO OBKLUČUJÚ! SVOJE SRDCE
BEZCITNE UZAVRELI; ICH ÚSTA PYŠNE HOVO-
RIA. STOPUJÚ NÁS, TERAZ NÁS OBKLUČUJÚ;
OČI SI UPIERAJÚ, ABY NÁS ZRAZILI K ZEMI.**

Žalm 17, 6 - 11

ÚVODNÍK

MIMORIADNA SYNODA K REŠTRUKTURALIZÁCI NA JESEŇ 2017 NEBUDE

Toto je jeden zo záverov mimoriadneho generálneho presbyterstva, ktoré sa konalo v stredu, 26. 7. 2017. Generálne presbyterstvo zasadalo v inovovanej zostave, s dvoma novými členmi, ktorých zvolila v polovici júna synoda. Ak je teda toto správa, ktorá naznačuje možnú zmenu kurzu a smerovania cirkvi do nasledujúcich mesiacov a rokov, tak si dovoľm napísať, že áno. Je to symbolické, ale dôležité rozhodnutie. V prvom rade preto, lebo zvolávanie synody spadá do kompetencie predsedníctva synody, a nie generálneho presbyterstva. Po druhé, spomeňte si, ako GBÚ a vedenie cirkvi vytrápilo všetky cirkevné zbory obežníkmi, uzneseniami, listami a článkami v EPsT o reštrukturalizácii – na poslednú chvíľu. Zmene štruktúry cirkvi sa má venovať až nové vedenie, terajšie vedenie svoju šancu nevyužilo. Nestačilo mu na to ani 11 rokov. Najvýstižnejšiu odpoveď k tejto téme odsúhlasil konvent cirkevného zboru Modra, ktorý začiatkom júla odsúhlasil dôvody, prečo nemôže súhlasiť s návrhom zmeny štruktúry (centralizáciou), ktorú navrhovalo súčasné predsedníctvo cirkvi. Toto stanovisko si

prečítajte v dnešnom čísle.

Táto správa prichádza v polovici leta, letných dovolení. Je to symbolické, pretože aj v tradične uhorkovej sezóne, môžu prichádzať dôležité správy a prijímať sa dôležité rozhodnutia. Som veľmi rád, že vám túto správu môžeme priniesť v dvadsiatom čísle Reformačných listov. Je to okružle výročie našich listov. Ďakujeme za modlitby. Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali doteraz na príprave jednotlivých čísiel a podporili, aspoň symbolicky, vydávanie jednotlivých čísiel. Ďakujeme aj všetkým, ktorí sa podieľali na príprave Charty 2017 na ochrany hodnôt reformácie a obnovu ECAV na Slovensku. Ďakujeme všetkým, ktorí sa pridali k signatárom tejto charty. Tento náš zápas za obnovu cirkvi môžeme smelo prirovnať k zápasu za ochranu demokratických hodnôt, obnovu morálnych a kresťanských hodnôt v našej krajine, či Európskom priestore. Nech je takých „overených“ správ ako napr., že „skutok sa nestal“, že „korrupcia v našej krajine neexistuje“ čo najmenej!

Želáme vám pozhnaný oddych, prázdniny, dovolenky, ale aj čas v rodinách, v práci a na miestach, kde bývate a slúžite nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Jemu patrí vďaka za každý nový deň v našich životoch.

Martin Kováč

AKTUÁLNE DIANIE

JA, LEN JA ..., ALEBO KTO JE ZLODEJ, ČI FAJČENIE TUHÉHO TABAKU

Všetci poznáme príbeh z Evanjelia podľa Lukáša 18, 10 – 14, kde dvaja muži prišli do chrámu. Jeden farizej a druhý publikán. Prišli, aby sa modlili. Povedali by sme, že je to pekné, lebo veď do chrámu sa chodíme modliť, spievať Bohu na slávu, počúvať zvesť Jeho slova. To je presne ono. Až potiaľ my, ľudia dovidíme. Ďalej nie. V evanjeliu tento príbeh opisuje Pán Ježiš. On môže ísť ešte hlbšie. On je Boh. My sme ľudia. Z nás neposúdi nikto, čo prežíva ten – ktorý návštevník chrámu. Aj keď sa často k takýmto „znaleckým posudkom“ niektorí uchýľujú. No, neviem, čo by ten človek - „znalec“ robil, ak by mal napísať hodnotenie na človeka, ktorý sa modlí! Pán Ježiš počul ich modlitby. Počuje aj naše. Počuje tiché,

z komôrky srdca, ale aj tie hlasné, ktoré v spoločenstve zaznievajú.

Farizej: „Bože, ďakujem Ti, že nie som ako ostatní ľudia, vydierači, nespravodliví, cudzoložníci, alebo ako aj tento publikán. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám“. Ďakoval, že je iný, poukázaním na druhých, zjavne horších a vypočítal zásluhy. Jasne poukázal na prítomného publikána. Vari si myslel, že Boh nepočuje? A ak počuje, tak len jeho modlitbu? Predstavte si, že ste v chráme a takto sa modlite. Poukazujete na chyby druhých a jasne vychádzate ako víťaz, lebo všetci sú horší a lepšieho ako vy niet. Teraz si predstavte, že ten druhý robí to isté. Vy ste horší a on je ten najlepší. Ale v chráme je niekedy veľa ľudí. Ak sa takto všetci modlia ...

Publikán: „Publikán však stál zďaleka a ani oči nechcel pozdvihnúť k nebu, ale bil sa v prsia a hovoril: Bože, buď milostivý mne hriešnemu!“. To bola oveľa kratšia modlitba. Nevypočítaval zásluhy a ani chyby, či zlyhania druhých. Len stál zďaleka a vedomý si svojej hriešnosti ani oči nezodvihol.

V druhom odstavci som poznačil verše 10 – 14, ale 9. verš vysvetľuje, prečo Pán Ježiš povedal toto podobenstvo. „A proti tým, ktorí sa spoliehali na seba, že sú spravodliví, a iných za nič nemali, povedal toto podobenstvo: ...“.

Ľudia ako farizej musia mať bohatú fantáziu. Stále musia vedieť, čo mohol, čo môže ten druhý urobiť, aby potom pred Bohom – najmä však pred ľuďmi – mohli opisovať jeho zlé skutky. Takto bujná fantázia ich potom privedie na rohy ulíc, alebo jednoducho na verejnosť, kde sa budú ukazovať, akí sú „dokonalí“. Aj toto Pán Ježiš opisuje. Ako v Evanjeliu podľa Matúša 6, v. 5 „Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi postojajúcky modlievajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli; veru vám hovorím: Majú svoju odmenu“. Tieto herecké výkony obstoja pred ľuďmi, ale pred Bohom nie. Domnievam sa, že v dnešnej dobe neobstoja ani pred ľuďmi. Lebo, keď o takýchto výkonoch čítame v evanjeliách, tak môžeme vedieť, ako to je. Aký je človek úprimného srdca. Aký je človek, ktorý má vo svojom srdci úprimnú vieru, a ktorému sa dostalo milosti a túto milosť si uvedomuje. Farizejská pretváрка teda v dnešnej dobe neobstoja. Poukazovaním na druhých, ani v očiach ľudí človek neporastie. Pán Ježiš nám to takto obrazne a pekne vysvetlil. Iba ak ... Ale to už nechám na Pána Boha. Nebudem posudzovať váš vzťah s Bohom.

Ak hovoríme o vzťahu s Bohom, tak nemám na mysli presadzovanie si svojho. Ani prístup k Bohu, ako k partnerovi v zmysle dohodnime sa. Je to BOH. Boh, Stvoriteľ neba i zeme, Otec nebeský. Boh, ktorý je Slovo. Boh – Slovo, ktoré prebývalo medzi nami. Boh Duch Svätý – Radca a Pomocník. On vedie nás, no my vyplakávame, sťažujeme sa, že nás nikto nepočúva, akoby Boh nevyhoviel našim modlitbám. Je taký! Nijako ináč to nebude. Takže, ak príde farizej a vyrozpráva výhovorky, či iné právne irelevancie, tak neuspeje. No ak príde publikán, ktorý ide s pokorou, prosiac o milosť pre svoju hriešnu dušu, tak tento zákon spravodlivosti Božej je ten pravý.

K čomu povedie z psychologického hľadiska dlhodobé farizejské správanie? Ako trocha kvasu nakvasí celé cesto? K arogancii. Namýšľaniu si, že ste niečo viac. Lebo si to dokážete zdôvodniť. Dnes je to presne tak. Ak chcete porásť, tak sa stačí posmešne vyjadriť na adresu toho druhého. Raz, druhý raz ... až pridete k presvedčeniu, že ste najlepší. Pritom je to len zosmiešňovanie druhých a na ich úkor, pretváрка povýšenectva. Tu dospeje človek k pýche!

Apoštol Pavol písal korintským kresťanom. Dochádzalo tam – skrátka povedané – k sporom, neporiadku, rozdeľovaniu, súdom, domýšľaniu, spoločenskému ohováraníu, chytráčeniu. V 1 Korintským 4, 6 píše: „Toto však, bratia, vzťahoval som na seba a na Apolla ako podobenstvo pre vás, aby ste sa na nás naučili: Nič nad to, čo je napísané! - aby sa nikto nevychvaloval jedným proti druhému“. Ak vysvetľoval, ako to robiť lepšie, či správne, alebo poukazoval na zlé, tak ukazoval na seba. No nie vo farizejskom zmysle, ale v zmysle dobrého príkladu. V zmysle: 1 Petrovi 5, 3: „Ani nie, ako by ste panovali nad dedičstvom, ale buďte vzorom stádu“.

Aj apoštol, písal tým, ktorí sa cítia spravodliví a iných za nič nemajú. Vytvorili si svoje normy a pravidlá, a tak z toho vyšli dobre. Môžu byť spokojní. Nič ich neohrozuje. No, ale ohrozí. Lebo čas plynie a ovocie práce príde. Trpké. Môžu sa tváriť dôstojne, alebo vznešene, ale čo majú, čo im nebolo dané?! A ak dané, tak len im?! Všetkým. Každému boli dané dary. My veriaci si uvedomujeme túto malosť a pokoru, ale aj slobodu a sebavedomie. Nepotrebujeme, aby nám niekto poklonkoval, alebo nás obskakoval, alebo dokonca, aby si azda o nás mysleli dobre. Ocenenie a mienka je niečo, čo k slobode veriaceho nie je potrebné. Sloboda dáva veriacemu silu, aby pôsobil navonok, ako malý a slabý, alebo ako dieťa. **A čo dáva veriacemu človeku slobodu? Vedomie hodnoty v Kristu.** Budovanie vlastnej pozície vo svete je strata času, ktorý je potrebný pre starostlivosť o tých, ktorí sú veriacemu človeku zverení.

Ak dokážete rozprávať o druhom s takou ľahkosťou ako farizej, tak ste v nebezpečenstve. Nepoukazujte na druhých, radšej sa postavte s publikánom a vyznajte svoju malosť a hriešnosť, aby ste mohli prijať milosť. Niet sa čím vystatovať. Iba ak súženiami.

Ján Brozman, dozorca Východného dištriktu ECAV

„Pred svitom vstávam; volám o pomoc; a dúfam v Tvoje slovo“. Žalm 119, 147

Milí bratia a sestry,

pozývame vás zotrvať v modlitebnej reťazi aj naďalej za našu cirkev a za rokovania dištriktuálnych presbyterstiev a generálneho presbyterstva, ako aj ďalšie potreby v cirkvi.

V modlitebnej reťazi budeme pokračovať každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšiame k prečítaniu si Božieho Slova a k modlitbe.

REFORMAČNÉ OKIENKO

NENECHAJME SI UKRADNÚŤ BOŽIE ODPOČINUTIE

„Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal; na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo si v ňom odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať.“ (1. Mojžišova 2, 2 – 3)

Na pohreboch, najmä pri príhovoroch predstaviteľov spoločenských organizácií, možno počuť slová: „Celý život zosnulého bol len a len práca“. Ktosi k tomu výstižne poznamenal, že takéto hodnotenie by sa hodilo skôr na ťažného koňa, ako na človeka.

Hodnotu mnohého si uvedomíme, až keď o to prídeme. Najmä v regiónoch zápasiacich s nezamestnanosťou sa aj ľudia, pre ktorých bola práca bola samozrejmosťou, ba občas nutným zlom, učia nanovo objavovať jej hodnotu. Spoznávajú, že práca je svätou úlohou, ktorá mala svoje miesto už v raji (1. Mojžišova 2, 15). Biblia nehľadí na prácu ako na niečo podradné. Nepodceňuje ju, no ani nepreceňuje! Vidno to z príbehu o betánskych sestrách (Lukáš 10, 38 – 42) – pre Martu bola dôležitejšia jej práca ako Ježiš sám. I keď v tomto prípade šlo o prácu pre Ježiša, Pán ju nechválil, lebo Marta si pomýlila poradie. To má zostať: 1. Ježiš, 2. moja práca (pre Ježiša).

Pán Boh netlieska lenivosti, no nehodnotí nás podľa našich výkonov. Dokonca ani podľa výkonov cirkevných, či náboženských. **Nestvoril nás ako svoje lacné pracovné sily. – Hoci, pre každého človeka má aj poverenie, konkrétnu prácu, Boh nás stvoril najmä pre to, aby sme s Ním mali spoločenstvo.**

Nie je bez zaujímavosti, že na otázku: Čo robil človek v prvý deň svojho života?, Písmo sväté odpovedá: Odpočíval v spoločenstve so svojim Stvoriteľom v siedmy deň. (1. Mojžišova 1, 26 – 2, 4). V siedmy deň Pán Boh dokončil svoje dielo. Završil ho, dovedol do cieľa, do dobrého konca. Požehnal tento deň, aby v odpočinku s Bohom človek čerpal radosť, pokoj – skutočný zmysel svojho života. Kto obchádza Pána Boha, míňa Bohom určený cieľ (hriech v biblickej reči je minúť cieľa), stráca zmysel, pravý život, odpočinutie. **Kto stratí Božie odpočinutie, ten nakoniec odpočinutie, zmysel, naplnenie nenájde nikde.** Ani v práci, hoci by makal od rána do večera, ani v tom, že v určité dni nebude pracovať.

Ku skutočnému odpočinku nestačí víkendové voľno, viacdnňová dovolenka, či prázdniny. Lebo **odpočinutie je možné iba v blízkosti Boha**, ktorý sám odpočíva – t. j. dáva všetkému zmysel. Odpočinutie je možné, ak konáme, čo má skutočný zmysel, čo zodpovedá Božej vôli. Preto je odpočinutie vecou nie len víkendu, dovolenky, či prázdnin, ale vecou každého dňa, celého života. Pán Boh odpočinutie neviaže na jeden deň v týždni, akoby iba tento deň bol svätý – pre Boha oddelený a mali sme len raz týždenne žiť poctivejšie, pravdivejšie a v iné dni už nie (Rímskym 14, 5 – 6).

Nenechajme si Božie odpočinutie ukradnúť – ani precenením práce (nežijeme predsa iba z práce vlastných rúk, či umu, ale predovšetkým z Božej milosti a požehnaní), ani spoliehaním sa na to, že odpočinutie si zaistíme aj bez Boha. Povedzme relaxom. Kto zanedbá lásku, úctu, dôveru a poslušnosť k Pánu Bohu, ten skoro stratí svoje životné sily. Zostane „vyhorený“, vyprahnutý sťa suchý prameň. Na to neradno zabudnúť. Ani počas víkendov, prázdnin, dovoleniek, obdobia voľna, ani počas dní, keď pracujeme. **Veď nie sme stvorení na to, aby celý náš život bol len a len práca** (to je určenie ťažných koní), **ani ako Božie lacné pracovné sily, ale pre to, aby sme mali spoločenstvo s Tým, ktorý nám dal časný život a v Ježišovi Kristovi nás povoláva aj do večného života.**

*Martin Šefranko, námestný farár, Bratislava – Legionárska
(s použitím myšlienok Vladislava Žaka)*

Modlitba:

Pane, ďakujeme, že požehnaní sú tí ľudia, ktorí si vedia odpočinúť, stíšiť sa, načerpať sily. Ty im nielenže dávaš všetko potrebné, ale mnohokrát im to udeľuješ v hojnosti.

Pane, ďakujeme, že nám dožičíš prestávku, že ľuďom požehnaným od Teba kvôli nej nič neutečie.

Daj nám porozumieť, že pracovné nasadenie bez odpočinku v Tvojej blízkosti, je žitá nevera. Pomáhaj nám nepodceňovať, ale ani nepreceňovať prácu.

Ďakujeme za obdobie prázdnin, dovoleniek, za to, že popri všetkých táboroch a letných aktivitách v našich cirkevných zboroch budeme mať – veríme – viacej času na naše rodiny, oddych i štúdium. Požehnaj nám tieto chvíle, nech sú odpočinkom v spoločenstve s Tebou. Amen.

ŽIJEME INÉ LETÁ

Pred dlhými rokmi som v jednej básni napísala, že prichádzajú divné letá, ktoré páchnu ako veľká pazucha sveta. Žiaľ, ostatné roky tie letá naozaj prežívame. Rozpálené mestá, vysychajúce trávniky, stratené tieňe po výrube stromov, žeravé chodníky. A minimálne štyridsať stupňov v MHD! Nemáme sa kam skryť. Kam utiecť pred horúčavou. Ani obchodné centrá s klimatizáciou všetko nezachránia. Ani nás. Tak si pomáhame, ako vieme. A v tejto spleti horúčav, spary a náhlych privalových dažďov sa snažíme aj dovolenkovať, oddychovať, zbierať sily. Kým nás samozrejme nevyruší správa z médií o stave demokracie sve-

ta. Mladá dospelá žena sediaca na kolienku pána premiéra pri kontrole žatvy, objavovanie kvality rybích prstov, príkaz nepísať v médiách o zdochnutých potkanoch v zoolologickej záhrade, ale o skvelých číslach nezamestnanosti, či úvahy siahnuť na rodinné prídavky na deti. A ešte situácia v Poľsku! Aj by sme sa zasmiali, keby to všetko nebolo také trápne, úbohé, nedôstojné, neľudské, nedemokratické a sexistické! Ale veď na Slovensku je všetko možné. To naozaj? To naozaj sme takto hlboko klesli? Naozaj si necháme vziať všetky svoje práva? Pred rokom sa konali veľké protesty ba až politické happeningy pred bytovým komplexom pána Baštrnáka! To bolo nadšenia! To bolo sľubov! To bolo nádejí! Aký je dnes stav? Bol už niekto potrestaný? Isteže, máme nádej na vyšetrovanie únosu syna exprezidenta Michala Kováča a potrestanie vraždy Róberta Remiáša... Kiežby sme sa dočkali spravodlivosti!

Do toho sa pritrafia aj ľudovýchovné články, komentáre či rozhovory z prostredia našej cirkvi. Isteže ľudí treba informovať, formovať, viesť k etickým a v našom prípade aj kresťanským normám. Pomáhať im uvedomiť si, aký vplyv má Božie slovo na každodenný život človeka v súčasnosti. A ešte v roku REFORMÁCIE! Avšak adresátmi sú ľudia vzdelaní, gramotní, vyskúšaní životom a povedzme rovno – stredná a staršia generácia. Preto by autori náučných textov a „poradní“ v cirkevných médiách mali zvažovať svoj slovník, svoje vyjadrenia a ich kontexty. Niekedy menej je viac. Hovorí sa, že stručnosť je sestrou talentu. No Božie slovo hovorí o tom, že bázeň pred Hospodinom je spojená s múdrosťou a poznaním! „*Blahoslavený človek, ktorý našiel múdrosť, a muž, ktorý získal rozumnosť*“ (Pr 3, 13). A zároveň Božie slovo nás napomína k múdrosti, vedie k tomu, aby sme sa kajali a tiež nás VÝRAZNE VARUJE: „*Pretože nenávideli poznanie, nevyvolili si bázeň pred Hospodinom, svoju radu nechceli, zavrhlí všetko moje karhanie: Teraz budú jesť z ovocia svojich ciest a nasýtia sa svojimi zámermi*“ (Pr 1, 29 – 31). Preto by si aj autori novinárskych prejavov v kresťanských médiách mali uvedomiť, že skladba ich publika sa zmenila, dozrela, zoslarla, ale predovšetkým zmúdrela. Jednoducho ponúknuť im namiesto „kárania“ a „tárania“ skutočnú kvalitu, ako žiť vo viere a v evanjelickej cirkvi v 21. storočí!

A čo naši mladí? Tí zväčša nesledujú naše cirkevné tlačene médiá. Žijú svoj druhý život v internetovom priestore. Citlivo vnímajú čo sa kde deje, kto sa k čomu vyjadri a prečo. Alebo aj nevyjadri. Rozhodne však dokážu posúdiť, kto to s nimi myslí úprimne, vážne a dobre. Takže, moja otázka znie – ako to naša cirkev myslí s mladými? Ako s nimi oficiálne či menej oficiálne komunikuje? A prostredníctvom čoho a koho? Sme cirkvou, kam by naši mladí chceli patriť, dospieť, dozrieť a žiť s rodinami? Ťažké otázky, však?

Je čas táborov, rôznych zborových aktivít, naši duchovní sú na cestách spolu s nimi, niektorí sa vybrali aj po stopách života Martina Luthera. To je priestor, kedy je naozaj možné viesť intenzívne, pastorálne, hlboko ľudské rozhovory s ľuďmi, ktorí žijú na našom Slovensku a sú vystavení rôznym životným a spoločenským úderom. Ako ich povzbudiť, aby to nevzdali s týmto štátom, aby si dokázali uchovať vieru v Boha a vieru v dobro človeka? Ako im odovzdať nádej, že Boh koná divy, že Boh je veľký a žiť s Ním sa oplatí? Že Bohu na nás stále záleží a chce, aby sme sa Mu poddali. Že má pre nás zaslúbenia, že nás prevedie aj týmito ťažkými úsekmi bytia a dejín a pomôže nám znovu si uvedomiť, akú hodnotu má ľudský život, sloboda v Pánovi, sloboda v spoločnosti, právo jednotlivca, právo človeka stvoreného Bohom! Som presvedčená, že väčšina našich duchovných robí maximum v cirkevných zboroch a snaží sa získavať ľudí pre Boha, Spasiteľa, pre večnosť, pre cirkev. Aby sme neklesali na duchu, potrebujeme viac SVEDECTIEV o dobrých činoch našich duchovných a potrebujeme im vyjadriť PODPORU a VĎAKU! Začnime teda aj toto leto písať o dobrých skutkoch viery našej cirkvi. Aj malých, nedokonalých, možno menej mediálne zaujímavých. Avšak stojacich na osobnej statočnosti našich farárov a farierek, ktorí to s Bohom, ani s našim ľudom a našou cirkvou – nevzdali. Je ich veľa, viem o tom. Pán Boh im za to žehnaj!

Eva Bachletová

Foto: Eva Bachletová

**STANOVISKO CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV NA SLOVENSKU MODRA
K NÁVRHU ZJEDNODUŠENIA ŠTRUKTÚRY ECAV**

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Modra (ďalej CZ Modra)
sa nestotožňuje s predloženým návrhom zjednodušenia štruktúry ECAV
ako ho predložila Komisia pre zjednodušenie štruktúry ECAV
zriadená Generálnym presbyterstvom ECAV

z nasledovných dôvodov:

1) Návrh nerešpektuje uznesenie Synody 2010 C3: „*Synoda Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku ukladá Komisii pre zjednodušenie štruktúry pripraviť návrh štruktúry s ekonomickými, legislatívnymi a organizačnými zmenami na tri dištrikty v termíne do budúcej Synody.*“

Toto uznesenie jasne hovorí o úlohe komisie predložiť návrh štruktúry ECAV s tromi dištriktmi. Rešpektujeme možnosť predloženia aj iných modelov štruktúry cirkvi, ale za predpokladu možnosti reálneho porovnania výhod a nevýhod jednotlivých modelov.

2) Časový harmonogram, na základe ktorého má ECAV v novej štruktúre fungovať od 1.11.2018 vytvára časovú tieseň. Považujeme za nezodpovedné riešiť tak závažnú vec, ako je fungovanie cirkvi, v takomto časovom strese.

3) Je pre nás otázna tiež motivácia takéhoto návrhu. Snaha o zmenu štruktúry na konci druhého volebného obdobia súčasného vedenia cirkvi v nás vyvoláva podozrenie, že motiváciou zmeny je túžba pokračovať vo vedúcich pozíciách aj v ďalšom období. Vážime si tých, ktorí vedú s pokorou a so ctou odísť, ale nedokážeme akceptovať tých, ktorých motiváciou prijatia úradu je snaha o sebarealizáciu.

4) Navrhovaný model, v ktorom je v ECAV len jeden biskup, odstraňuje demokratické princípy - opozíciu, diskusiu, hľadanie spoločných riešení. Demokratické princípy sú pri organizačnej správe cirkvi jedným z pilierov. Tým sa otvára priestor aj pre ďalšie nesprávne chápanie postavenia biskupa - zvädza to k presvedčeniu o neomylnosti, nakoľko nemá možnosť konfrontácie s rovnocennými partnermi.

5) Najdôležitejším dôvodom nášho odmietnutia návrhu zjednodušenia štruktúry ECAV je absencia vízie cirkvi - aké sú misijné dôrazy, akým spôsobom chce cirkev zvestovať evanjelium súčasnému človeku, v ktorých oblastiach chce a má cirkev slúžiť a pomáhať. Budovať novú štruktúru bez takejto vízie je len formálna zmena. Nová štruktúra musí vychádzať z vízie - kam sa potrebujeme dostať, akú cirkev chceme mať - z toho sa následne formuje štruktúra, ktorá je potrebná k dosiahnutiu týchto vízií.

Z uvedených dôvodov **nemôžeme predložený návrh zjednodušenia štruktúry akceptovať** a vyzývame Predsedníctvo ECAV a Generálne presbyterstvo ECAV, aby organizačnú štruktúru riešili v prospech cirkvi a jej poslania.

Prijaté v Modre na Zborovom konvente 9. 7. 2017

Vladimír Sodoma
zborový dozorca

Ján Oslík
zborový farár

VÝZVA PRE FUNKCIONÁROV CIRKEVNÝCH ZBOROV k reštrukturalizácii

Generálny dozorca v rozhovore pre EPsT (14. 6. 2017) informoval evanjelickú verejnosť o tom, že *podklady na reštrukturalizáciu sú dokončené, je dosť materiálu, na základe ktorého možno rozhodnúť. ... a dodáva, že závery komisie sú od Veľkej noci v zboroch a je možné sa k nim vyjadriť. ... Novembrová synoda by sa mala venovať len tejto problematike. Je dosť času na diskusiu – uvádza gen. dozorca. NOVEMBROVÁ SYNODA VŠAK NEBUDE, NAKOLKO TO VYPLYNULO Z ROZHODNUTIA GENERÁLNEHO PRESBYTERSTVA*, ktoré sa konalo v stredu, 26. 7. 2017.

Bratia a sestry, zboroví dozorcovia a dozorkyne, zástupcovia zb. dozorcov, kurátori, presbyteri – radi by sme Vás oslovili: **napište nám, stručne, či ste sa už vo vašom cirkevnom zbore vyjadrovali k otázke reštrukturalizácie**, alebo to ešte len plánujete. A či v tom máte prehľad, či jej rozumiете, a ku akým záverom ste dospeli.

Svoje názory nám, prosíme, pošlite na adresu: listy@evanjelickajednota.sk – radi by sme o týchto záležitostiach písali otvorene.

Redakcia Reformačných listov

NAPÍSAĽI STE ...

ŠTEFAN CHVAŠTULA, ZÁSTUPCA ZB. DOZORCU, BREZOVÁ POD BRADLOM – už od začiatku sledujem a čítam Reformačné listy, ktoré poskytujú iný pohľad na veci a dianie v našej cirkvi, ako oficiálna línia cirkvi. Čo sa týka reštrukturalizácie našej cirkvi, v našom cirkevnom zbore som nepočul do dnešného dňa na žiadnom grémiu ani slovo o tejto téme. Myslím si, že väčšina radových členov, ako aj funkcionárov ani nevie, že sa niečo pripravuje. Najmä starší, ktorí nemajú prístup k internetu, sa to ani nemajú od koho dozvedieť, iba ak z Evanjelického posla, ktorý ale číta minimum ľudí. Evanjelická cirkev je poslednou cirkvou u nás, ktorá neprešla po roku 1989 premenou tak, aby sa zbavila dedičstva nanúteného komunistickou mocou. Nejaké články týkajúce sa reštrukturalizácie som na oficiálnej stránke cirkvi síce zachytil, ale chýba mi ucelená koncepcia toho, ako by mala vyzeráť štruktúra ECAV po reštrukturalizácii.

Materiály sú k dispozícii minimálne, takže neviem, o čom by sme mali v zboroch diskutovať. Dúfam, že nám to naši kňazi vysvetlia a budú nás o tom informovať.

Diskusia by mala byť dlhšia, veď takmer 25 rokov sa neurobilo skoro nič, a teraz sa máme k niečomu vyjadriť v priebehu pár týždňov. Navyše sú prázdniny a ja predpokladám, že najbližšie zasadnutie presbyterstva, aspoň u nás, bude až v septembri. Takže toho času veľa nebude. Zdá sa mi to narýchlo ušité, čo je na škodu veci.

BC. MILAN SAMÁK, ZBOROVÝ DOZORCA, TRENČÍN – prečítal som si vašu výzvu v Reformačných listoch č. 19 a pokúsím sa napísať svoj názor, napísať to stručne bude asi menší problém. Zborové presbyterstvo sa týmto materiálom ešte nezaoberalo. Čítal som a oboznámil som sa doteraz už s viacerými návrhmi, ale nad týmto je úplne zbytočné strácať čas. Chýba mi tam už len organizačný pavúk s okienkami, kde budú uverejnené mená súčasných funkcionárov, ktorí sú zodpovední za tento marasmus v evanjelickej cirkvi, aby mohli nerušene rozvracať a vyhrážať sa, obviňovať a posielat' ešte niekoľko verných a odhodlaných pracovníkov pred súdy.

Teraz konkrétne uvediem môj pohľad a názor na organizačnú štruktúru, bez akejkoľvek zaujatosti alebo predpojatosti, ale na základe osemnásťročnej skúsenosti zborového dozorca v Trenčíne.

I. Zrušil by som v organizačnej štruktúre postavenie generálneho biskupského úradu aj s generálnym presbyterstvom a ostatnými zložkami bez náhrady. Je to rakovinový nádor na tele evanjelickej cirkvi. Už teraz počujem tie hlasy o jeho nevyhnutnosti: cit. „*Chceli by zamiesť veci pod koberec, ale nejde to, s mlčiacou väčšinou tých, ktorí potichu volajú po čistých pomeroch, čistej, zdravej, slúžiacej cirkvi, ktorá je soľou, za našu evanjelickú cirkev augsburského vyznania,*“ toľko generálny dozorca Lukáč. Nechystám sa nič zametať pod koberec, ale uvediem konkrétne veci ich štýlu práce. Ako som vyššie uviedol osemnásť rokov vykonávam funkciu zborového dozorca v Trenčíne. Robím, čo mi sily a schopnosti stačia pre cirkevný zbor, ale v tom momente sa stávate mimoriadne nebezpečný pre funkcionárov cirkvi, prečo to vlastne robí, za tým niečo musí byť. A tak za toto obdobie som zažil už štyri finančné kontroly z toho tri cirkevné, a keď nič nezistili, tak poslali na nás štátnu finančnú kontrolu, ktorá rovnako konštatovala, že v cirkevnom zbore je po hospodárskej stránke všetko v poriadku. Chápem, pre súčasných funkcionárov to musí byť na „šľaktrafenie“, a tak generálny biskup Klátik na poslednom generálnom presbyterstve navrhol uznesenie, do Trenčína treba poslať na kontrolu generálny hospodársky výbor. Akým spôsobom to navrhoval, tak to bola fraška, až sa nechce veriť, že toto je jeden dospelý človek schopný. Využil som príležitosť a prítomnosť generálneho biskupa Klátika na pastorálnom stretnutí predsedníctiev Považského seniorátu v Trenčianskych Stankovciach a priamo do očí som mu položil otázku, čo má proti mne, ako zborovému dozorcovi. Odpovedal: nič. S týmto uznesením prišiel podľa neho generálny hospodársky výbor, čo nie je pravda, lebo ten sa vyjadril, že do Trenčína už nepôjde, keď tam robil kontrolu priamo štát. Môže biskup klamať? Môže, nemá s tým žiadny problém. Tak teda, očakávam piatu kontrolu. Pán Lukáč aj biskup Klátik, že je to radosť pracovať pre evanjelickú cirkev?! Nuž, čo sa dá od vás očakávať, len šikanovanie a buzerácia. Môže prísť kontrola aj z Bruselu alebo aj priamo zo Svetového luteránskeho zväzu, ja mám ruky a svedomie čisté a koberce v kostole v Trenčíne sme zrušili. Je nad slnko jasné, že súčasné vedenie cirkvi ide po predsedníctve cirkevného zboru v Trenčíne ako pes po údenom. **Načo je nám takáto inštitúcia. Len na rozosievanie kúkoľá.**

II. Čo sa udialo v cirkevnom zbore Beckov, uverejnili aspoň z časti Reformačné listy č. 19. Netvrdím, že farár, ktorý je volený v cirkevnom zbore na 10 rokov, tam musí zostať až do dôchodku, ale prečo nie, keď si ho cirkevný zbor znova zvolí za dodržania cirkevno-právnych predpisov. To, čo sa udialo v Beckove je hanbou evanjelickej cirkvi, a to akým spôsobom sa vysporiadala so svojou oltárnou spolusestrou seniorka Juríková s požehnaním biskupa Krivdu a v spolupráci s biskupom Klátikom, je zahanbujúce. Využijem tento priestor, a pýtam sa generálneho biskupa Klátika, biskupa Krivdu a seniorku Juríkovej, keď sa postavíte pred oltár, pozeráte sa ľuďom do očí a v ruke držíte Bibliu, nepáli vás v rukách? **Načo je nám takáto inštitúcia. Len na rozosievanie kúkoľá.**

III. Čo také generálny biskupský úrad vyriešil? Len pošpinil a znevážil. Spomínate si ešte na útoky súčasných jeho funkcionárov voči presbyterke, poisťovacej agentke pani Kysackej? Koľko klamstva a špinavosti vzniesol tento úrad na jej hlavu, napriek tomu, že mnohé seniorálne konventy jej vyjadrili plnú podporu a vďaka za prácu. Súd napokon vyriekol ortiel, ničím sa neprevinila. Myslíte si, že sa niekto ospravedlnil? Ani náhodou! Mňa by zaujímalo, či súdne trovy s týmto konaním boli zosobnené alebo roztopašnosť funkcionárov zaplatili evanjelici z cirkevného príspevku?! **Načo je nám takáto inštitúcia. Len na rozosievanie kúkoľ.**

IV. Päť rokov mal generálny biskupský úrad doslova priamo „pod nosom“ na bohosloveckej fakulte kaplána Pavlusa. Bola mu zadaná diplomová práca, mal svojho konzultanta a oponenta, skúšky spravil. Po dvojročnej kaplánskej praxi v cirkevnom zbore, keď sa k tejto téme vyjadril, tak ho z cirkvi úrad vyhodil. Farizejstvo ako vyšité. **Načo je nám takáto inštitúcia. Len na rozosievanie kúkoľ.**

V. Na druhej strane, kamarátov si treba chrániť, môžu vyvádzať, čo chcú, aj *kopať ľudí, keď k tomu príde priamo do gúľ* tak, ako to napísal jeden farár a s takýmto človekom biskupský úrad problém nemá, ani ho nevidí, lebo každý hlas je dobrý. **Načo je nám takáto inštitúcia. Len na rozosievanie kúkoľ.**

VI. Konfirmačnú otázku, koľko sviatostí má evanjelická cirkev ovládajú všetci, ktorí boli konfirmovaní. Keď som videl v televíznom zázname, ako generálny biskup Klátik s biskupským krížom zaveseným na krku krstí knihu, skoro som onemel. Takto priamo pred kamerami znesvätiť a zneuctiť sviatosť Krstu svätého som ešte za svojho života nezažil. Doteraz som videl farárov len ľudí krstiť, ale veci? **Načo je nám takáto funkcia.**

Aspoň na niekoľkých prípadoch z nedávnej minulosti som sa snažil poukázať na zbytočnosť tohto úradu. Dalo by sa písať samozrejme oveľa viac, ale načo sa obzerať stále dozadu. Myslím si, že by mala vzniknúť nezávislá komisia odborníkov, ktorým na cirkvi skutočne záleží a hlavne, mali by mať pred sebou niekoľko veľmi zaujímavých čísiel a potom na základe nich pripravovať štruktúru evanjelickej cirkvi.

1. K 31. XII. 2011 sa pri sčítaní obyvateľstva k Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania prihlásilo: **316 250** obyvateľov.
2. Zistiť priamo z cirkevných zborov, koľko z týchto obyvateľov je aj skutočne prihlásených v evidencii v konkrétnom cirkevnom zbore. Zistiť tak skutočný stav zaevidovaných členov cirkevného zboru.
3. Zistiť priamo z cirkevných zborov, koľko zo zaevidovaných členov cirkevného zboru si splnilo svoju povinnosť a zaplatilo si cirkevný príspevok.
4. Zistiť priamo z cirkevných zborov, koľko za posledných päť rokov mali pohrebov a koľko krstov.
5. Myslím si, že v dnešnej elektronickej komunikácii je možné sa k týmto údajom dopracovať pomerne rýchlo, najneskôr do mesiaca.
6. Po získaní týchto údajov si môžeme sadnúť a špekulovať, akú štruktúru potrebujeme, a čo sme schopní ufinancovať.

Z VAŠICH MAILOV, PODNETOV

ZBROJE NÁŠHO BOJA NIE SÚ TELESNÉ, ALE SCHOPNÉ V BOHU RÚCAŤ HRADBY. (2. KOR 10,4)

Milí priatelia, v RL číslo 18 som si prečítal článok Vlastimila Potančoka venovaný katastrofálnemu stavu ECAV. Dovolil by som si teda malé svedectvo z iného súdka, z nášho cirkevného zboru v Leviciach.

Modlitby za mesto, alebo obec, v ktorej žijeme sú veľmi dôležité. Čím viac kresťanov sa modlí, tým viac Božieho požehnania prichádza a na druhej strane zase moc temnoty odchádza. Keď som bol kedysi v dorasteneckom veku, chodili sme sa z mládeže modlievať za naše mesto, v ktorom sme žili. Rozdelili sme si ho na niekoľko častí a potom sa do tej časti vypravila skupinka mládežníkov a modlila sa za sídlisko, školu, obyvateľov a podobne.

Na svojom predchádzajúcom farárskom mieste som si obec, v ktorej som pôsobil rozdelil podľa ulíc. Na každých službách Božích sme sa potom modlili za jednu ulicu, za obyvateľov na nej žijúcich.

Teraz pôsobím tri roky ako farár v Leviciach a zaujímavým spôsobom dával Pán Boh na srdce modlitby za toto mesto mnohým kresťanom. Levice sú mestom mnohých cirkví, ale zároveň pôsobenia mnohých siekt. Dokonca scientológia na Slovensku tu má svoje sídlo (kúsok od evanjelického kostola). Existuje tu klinika, na ktorej sa vykonáva najviac interrupcií na Slovensku. Dokonca sem cestujú aj ženy z Poľska, kde je vykonávanie interrupcie štátom zakázané. Ešte donedávna tu fungovala aj oficiálna veštiareň.

Ako som prišiel do Levíc, Pán Boh mi kládol na srdce nielen náš cirkevný zbor, ale aj samotné mesto Levice. Koncom minulého roka navštívil skupinu kresťanov z rôznych cirkevných spoločenstiev evanjelizátor Pavol Strežo z Dolného Kubína. Hovoril svedectvo o skutočnosti, ako sa kresťania z rôznych cirkví začali modliť za mesto. Pán Boh im postupne ukazoval, že sa v minulosti počas 2. svetovej vojny udiali veľké krivdy na Židoch v ich meste. Práve arizované podniky počas 2. svetovej vojny sa stali neskorším problémom. V týchto domoch v súčasnosti existovali tie najproblematickejšie prevádzky

v centre Dolného Kubína. Začali sa teda modliť, usporiadali kajúcu tryznu a prosili Pána Boha o odpustenie hriechov svojich predkov, ktorí sa dopustili krívd na židovskom obyvateľstve. Následne kriminalita v meste začala klesať a na druhej strane enormne stúpať záujem o Boha vo všetkých kresťanských cirkvách.

Preto sme sa rozhodli vytvoriť ekumenickú modlitebnú skupinku v Leviciach, ktorá by sa začala modlievať za naše mesto. Na začiatku si ľudia stanovili dohodu, že sa nebudú rozprávať o sporných vieroučných veciach, ale že sa zamerajú iba na samotné modlitby za mesto. Preto raz do týždňa sa táto skupinka stretávala vždy na pôde iného cirkevného zboru a duchovne pripravovala kajúcu tryznu, ktorú sme pripravovali v Leviciach.

Uskutočnila sa 1. apríla 2017 v priestoroch bývalej židovskej synagógy v našom meste. Zúčastnili sa jej predstavitelia a členovia jednotlivých cirkevných spoločenstiev pôsobiacich v Leviciach, najvyšší predstavitelia židovskej náboženskej obce na Slovensku a mnohí ďalší hostia. Bolo to stretnutie plné modlitieb, svedectiev a sĺz pokánia, nakoľko z Levíc bolo odvezených do koncentračných táborov niečo vyše 2000 Židov, ktorí tam aj väčšinou zomreli. Srdce každého, kto bol prítomný na kajúcej tryzne bolo dotknuté Božím Duchom.

Ekumenická modlitebná skupinka pokračuje ďalej a v budúcnosti by sme si radi naše mesto podelili na časti a išli sa fyzicky modliť na tieto miesta.

Aké je dnes ovocie niekoľko mesačných modlitieb za naše mesto? Oficiálna veštiareň, ktorá v našom meste pôsobila skrachovala a jej budova je na predaj. Liečiteľka skupiny reiky stratila svoju moc a nedokáže ďalej pracovať. Každý september konali scientológovia na hrade v Leviciach svoje podujatia. Tie im už v tomto roku boli vedením hradu zatrhnuté a miesto nich tam konajú kresťania svoje evanjelizácie. Podiel interrupcií v meste klesol za posledné mesiace o 40%. Je to náhoda? Pán Boh nepozná náhody, má svoj cieľ, za ktorým chceme kráčať.

Možno sa hovorí, že cirkev je dnes v kríze. Ale v Leviciach prežívame aj v našom evanjelickom a. v. cirkevnom zbore mocné Božie dotyky.

Martin Riecky, zborový farár, Levice

OKIENKO MOS

LIST APOŠTOLA PAVLA EFEZSKÝM 4, 27 „NEDÁVAJTE MIESTO DIABLOVI!“

Skúsme si položiť takúto otázku: dávame denne Bohu dosť miesta? Má dosť priestoru v našom premýšľaní, v bežných denných aktivitách? Trávime s ním dosť času? Je to ON, komu patrí naše vstávanie i zaspávanie? Čím plníme svoje srdce? Čo denne prúdi do našej mysle? Veľa otázok – ale rozhodujúce sú odpovede. Dávame miesto Bohu? Plníme sa Duchom Svätým? Pretože, ak BOHU nedávame dostatok miesta a času, tak si toto všetko bude nárokovať náš nepriateľ – diabol.

Problém pri „**dávaní miesta diablovej**“ je v tom, že ani nemusíme vedieť, že mu ho dávame. Nerobíme to úmyselne. Pán Ježiš nás upozorňuje, aký je náš nepriateľ nebezpečný a definuje ho: „**On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo nieto v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži**“ Jn 8, 44. Už len z tohto princípu by sme ho nemali podceňovať, ani sa mu vysmievať, ale o to viac v poslušnosti a dôvere žiť podľa Božieho slova a v moci a plnosti Ducha Svätého.

Ale ako sme na tom my? Máme odvahu pýtať sa: „Kde v našich životoch a rodinách dávame miesto diablovej? Kde máme „otvorené dvere“? Apoštol Peter upozorňuje: „**Buďte rozvážni, bdejte! Váš protivník diabol obchádza ako revúci lev, hľadajúci koho by zožral; ...**“ 1Pt 5, 8 – 9.

Boží nepriateľ urobí všetko preto, aby kresťana umlčal, zastavil, otupil, znechutil, odviezol zo správnej cesty, urobí čokoľvek, aby mu vzal zo srdca vieru, oheň, vášeň a umlčal Ducha Svätého. Preto je tak dôležité „nedávať miesto diablovej!“ Tu hrá pre nás hlavnú úlohu poslušnosť a dôvera v Božie vedenie v akejkoľvek situácii.

Smutné na tom všetkom je, že my – Boží ľud – mu to dosť často uľahčujeme a umožňujeme a potom žijeme porazené životy.

Jakub ukazuje cestu: „**Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablovej - a utečte od vás**“ Jk 4, 7.

Stanislav Kocka

Kontakt na tím Reformačných listov:

Sekcia HELP – Evanjelická jednota, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Zostavili:

Martin Kováč 0905 269 078
Monika Cipciarová 0948 254 765
Eva Bachletová 0905 813 782

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke

<http://evanjelickajednota.sk>